

Offen Weidenbacher etc Angelica B
(1 an Boden),
1859-64 - 20. 2

2
Älskade Angelica! mit hjerta springer Dig till med ett stort tack. Så
kraftigt och varmt för de älskliga tankarna som Du gaf mig
del i förgår afton. Ju större uppsättningen är för mig desto mer
och rikare blir den glädje Herren skänker. Vår älskade
god Herren är! Thursdagsaftonen skulle ändå blifva
gäld för Eder. Hur hafva I det nu? Hos oss står
Lise somare häften hafva varit så ansträngande för mig
har förkyllt sig, så att Han ligger i dag. Lek! att
och hafva under alla omständigheter. Vår älskade
bedja för oss, om I dertill känner Eder kallade.
Jag ett litet besök af Eder i morgon fm.?

Herren fullborde sitt sköna verk ute i Eder
min oaståttliga suckar då jag tänker
Med frid och hälsa, hus, kärlek och oförgämligt
till evig tid, beder
Lotten: Helena 18.

Alskade Angelica! Som du icke fick för litet svar i går, skickar jag nu
 återstoden deraf. Tack för det kära besöket. Måten ej den lilla Josephine
 haft något mer af våra öfverläggningar! jag har innerligt böt till Gud
 derom. I går gick skolan jag besöka Stadsmissionen, men fann i stället några få
 christliga personer, hvilka möttes för att tala öfver dunklare bibelställen till
 de Gata. Jag satte der en stund och converserade medan man väntade på
 läraren. Inga fruntimmer funnos för stället. Eugénie och Carl åtföljde mig.
 Jag blef så hungrig, när jag såg framför mig bordet der de skulle få sitta
 tillsammans och äta sanning. Gasus (Herr Georgii af P. Akb. Källa) emottog
 mig med stor välvilja och talade så gästligt om sin "konfäste Kristus," att jag
 blef full af fröjd i andan. Måten den hunger jag erfor, hafva varit ett rent
 hjertligt begär, ej blott ett kunnskapstörst! Juleften kl 11 på fm. blef uppkallad
 till en gång i Ad. Fr. kyrka. Tänken I något dervid? Jag tänker att Her-
 ren så vilk gifva mig hvad mitt hjerta begäran. Just nyss har jag önskat
 ett sådant tillfälle. Å Brän! jag har mycket broderi, ty jag har kommit
 upp, efter en förmåns natt. Helst I de så hjertligt, öfver hvar minsta sammet uti

Tack Angelica!
 Ent. afskrif. hem.

Alla de
 katten.

Carlberg d. 20te April 59.

Min kära vän!

Under många hjärt-innertliga Tacksägelser, åter
sänder jag er det kära Brevet, som de så
vänligen sänder mig redan på måndagen.
Tack Angélique! En rik stund inför
Herran har de derigenom berett den Lotten.
Jag var i går f.m. hos Hjellströms, träffade
dem alla 3 och fick veta mycket hug-
nad af deras sällskap. Den första punk-
ten som afhandlades under den samtals
med Prof. T. upptog jag i går, men kunde
ej förmärka att J. riktigt delade T:s
opinion. Den käre Doctorn trodde att
om Herren funnit det för sig riktigt att
veta något om Hans förfärande med
själar mellan döden och domed, så
hade ^{han} tydligen i sin Ord gifvit detta
uttryck. J. skulle anse det som

Handwritten notes in the left margin, including "Hvad jeg ikke begriper" and "Hvad jeg ikke forstår".

et forræderi af sig at alle verdensmænd
gætte nogen formodan "at en mulighed
til bitering kan findes på andre steder
graves. "Om en sådan mulighed findes
"sade Han, "jå gælder den dog endog
sådanne som har ikke varit i tilfælde
kunne anse som Kristus, men, "at det dog
"hvad jeg ikke begriper, jå at det hvor
født til en forklaret legeme skal kunne
nedlægges i en formodet krop. dette må
jå ikke innad haddan blifve nedslagen
Meninger var, at om Kristus andekjen
skulle efter døden kunne meddele sig
så sjælen, jå er jå menneske ved
sine fulle stand, uden legeme og
hvadfrån skulle sedan anset liges
til kroppens oppstandelse? Jå er der
svag i hand og hufve, står midt i en
goringstok, hvadfrån både svagheden og
brod kan inverka på skriftet. Forst
derfor min tydelighed. Jå ønskede at
være kære. Angående dette måtte behal

ba for sig selv hvad J. yttede om den ifrågaa
ende punkten. "Urban" bref bade jå i Søndag
ute frikan, men som det blef quægløst der,
skickes det nu i staten. Tænk af den myste
mytten for de snalle striderna som folide
med den lykade copien af Søndagens pre
dikan. Jå tykte den utrollige Dr. Sj.
behjæde nogen oppmuntren for jå arbej
fjællene. "at det dog o derfor ontet at jå
at de teeknat et sammendrag af den dagens
predikan. Han sag glad at derud. Nu kan
jå ej komme ut med mere an en der var
måte belønning til vår ælskede Ide,
afvænne en ødmjuk och hjertlig pæminne
hos Eder gode ælskede Mamma. Du
trudje min lille systen uti Edert kære
hem jå de ej heller glömma at vänligen
helsa från den som du vet vil vara
Eder oppriktliga och trogna vän i
Christo Jesu vår Herr.
Lotten.

Handwritten notes at the bottom of the page, including "Jå om jag kunde göra det tydligt" and "Herran välsigna".

Eder nåd, så att jag tyg behåller
tas och känner mig der. vare enusel
hugsvalare. Bestraffningar har jag ack
i andan för den förmaktighet som be-
maktigade sig mig, liksom Angelicas of-
rige vänner, vid den tidpunkt då hennes
jordiska samtidsfråga skulle afgöras. Ak!
att vi alla i vår innerliga kärlek till
Ang. mera ^{tröst} hade vglat våra blickar
på Herren och Hans Ord än på yttre syn-
liga ting och förhållanden. Nu sedan
vi troligt alla uppvaknat ur vår dröms-
vilja vi väl gemensamt med den äls-
kade "Bruden" nederfatta inför vår
himmelske vans fötter uti en upprök-
tig syndebekännelse och af Hans hand
emottaga den dyra, herrliga synda-
förlåtelsens gåfve, hvilken Han genast
är beredd att ge till del. Huru var
tack och lof för denna osagliga
gåfvan! Nu tillåt mig jag
att säga Du älskade, dyra vår
helsa, helsa af allst hjerta
till dina och mina vänner
A. och W. Din trogne, älskande
Lotten

Hägenum 19de Feb. 64

Min älskade Ida!

Guos nåd och frid vare Dig när, tröste,
styrke och förvare Dig nu i sorgens och
vedermödans dagar, att Du icke förtyn-
ges öfver mättnad eller uppgifves i vägen.
Min dyra Ida må jag tro att mitt hjerta
förgäter Din nöd för den särskilda sorg
som nu träffat vår kära Angelicas in-
nersta. Ak! nej, jag tänker äfven på Dig
med så djupit deltagande, och förstår hur
Din omme kärlek skall lida, bara afad
Det Din systers så förkrossad, förtom
det bekymmer som Du, öfverordnad af henne,
må väl ha varit i min väntan på
att hennes besvär skulle komma från Björk
hög med uppgifvningen om att I äro stolta
af sin fötter och hafva gifvit Gud
att bli allting. I älska mig så kära
i hjerta. Det är väl mycket beaktat
att redan så finna Eden så stolta

och undergifra under en sådan stor prof-
ning, men kärleken nöjer sig också
med något mindre. Huru det nu
är med the tea, så litet strömtone.
någon hand i hemmet fattas i röke
te att gifva af vännerna överallt.
det som i det befinnande. Vi färdig
Ännu? Huru med Ang. och With? "Alla
Herrans vägar äro godhet och fanning." "Är
de äro det sednare, och den Talt, möte
vi äfven så nåd att behålla ord förra.
Förbisen äcke huru godt det ändå är
att få höra till det huset, på hvilket de
men här i tiden skall begynnas." "Så
vi dömda varda, så blifva näpste af kom-
nom, på ord vi äro med världen skete
för dömda varda." "Den Herren, hvass han
kan allting förvandra", förmår äfven
lisa att den bitrade smärta, på han
med förvandra den omfiden i gläde.
Hingentlig hörr man längre än
Gud det tillåter och ord på han
dij för att finna af, utan endast
för att göra af till syndare och för

att rena af af köttet och andans befin-
telse." "Bara vi inte sterrade så att de
tande på oss själva och våra föräldrar,
utan i stället tage upp. Borden och
sedan lade dem med ord var Herras foten
tillika med oss själva och våra hela
hjärtan, så skulle Herren nog snart trö-
ta och stärka oss med vin, genom Han
under hand beröf af vårt skydd.
Endast guds kärleks under kan nu sval-
ka och torke svetten af erta brännande
pannor, "älskade vänner!" icke vi själva
inbördes trösta hvarandra annat än i den
Gud själv hugsvalande, natkas Eder.
Varen stilla, om möjligt, och för tiden Herran
så skall han icke låta Eder så vara tröstlösa,
utan han skall själv i egen person komma
till Eder och meddela sin frid och sin väl-
vålsignelse till Eder af sorgens plag. Själ
färdade hjärtan. "Vi jag så när Eder alla
dagar intill världens ändes." "Huru
månen ord vara som så talas om icke Eder
"vad för andra vänner." "Min tunga är
nästan förstumma af med. lifande i

och i den Herren, utom Han är trofast
och lät i den som för skam komma
som förliten sig uppå honom. Hur
tycker ju B. att du bör handla? Vi böja
alltså noga akta uppå hvad den christ-
liga kärleken kräver i swagertid.
Tack för att du ej W. samma behå-
llning som en frisk människa ut-
seende. Herren upphäver D. och
geve D. vishet. Tack alltså
om du vilste ha en gerna för vilse tal-
lange med D., söker efter hufvudet,
men finner ej. Det är en outslutlig
att inte kunna skriva. Men
tycker gjort mig goda för. Och hela
men tryckningen för hjernan är lika
sannbar. Öfvergifna mig ej. De
alldeles oformågen blifva
att skriva. Namn ej för Adlar
men mena hus nu, ty för kan nästan
skrifva någon af de mina. Han
att du med Ldm. Men ände ransakar
och pragar detta ofta med afseklam-
het angående. Jag nu i den något för-
kastad. Men alltså A. i anten-
men af min and, men försofa den inför

Mina älskade vänner A. och L.
Herren geve Eder sin frid!
Hvarken tid eller förmåga tillåta mig
någon vidlyftighet, men jag vill dock
visa Eder genom några få ord att jag
tänker på Eder och innerligt tackar
för Era dyra, kära brev. Det har för
sagt Gud att Han skulle förhindra alla
människor att inblanda sig i mitt be-
traktande jag allt att något infly-
ande, eftersom jag ej gaf mig ro att vän-
ta. Men Herren låt lugna mig upp-
rätt. Nu vill jag, efter mycket
tänkan och inflyande min Gud säga
angelica att du vilst bli vara
glad och med fullaste hjerta
förtroste uppå din fader i himmelen.
Du är inte Hans hand och intet

Om du vill ha en gerna för vilse tal-
lange med D., söker efter hufvudet,
men finner ej. Det är en outslutlig
att inte kunna skriva. Men
tycker gjort mig goda för. Och hela
men tryckningen för hjernan är lika
sannbar. Öfvergifna mig ej. De
alldeles oformågen blifva
att skriva. Namn ej för Adlar
men mena hus nu, ty för kan nästan
skrifva någon af de mina. Han
att du med Ldm. Men ände ransakar
och pragar detta ofta med afseklam-
het angående. Jag nu i den något för-
kastad. Men alltså A. i anten-
men af min and, men försofa den inför

kan handa dig utan Hans tillstånd. I dag känner jag mig redan mindre kritiskt stämmd emot din utkorade unge vän. Hvad du nämner om Hans kroppsliga förändring skad mig i hjertet och kommer mig att undra om du inte borde genast, för fort som möjligt utbedja dig din fars tillstånd, ty jag fruktar Han ^{en} utträndhet är elskit provet utan dröjsmål. En läkare såd som nyligen åt Rönneby wattenet hade i gärd förstört hela min organism om jag helt ~~att~~ drucke detta; nu tänker jag att kauphus samma kan säga om ännu några månaders väntan för det. Men du best Herren säga bort kartecken till W, ifall Han inte före ämnad ~~att~~ dig, och drufunda kan stann ändå kvarstann, så tror jag Gud vill gifva Er att hvarandra och så lyhna sig för för i helte. Du åtminstone ber

gifva honom bestamt lofte, hvad för dig ankommer. Vore Han ej för gammal och klen, kunde sådant säkerst vara alldeles nog till vidare, utan all communication, men kauphus för Hans fröhetets skull, beöfvar Han af en visshet om sin fars samtliga. Thuru jag oroas vid tanken på möjligheten att Bergmaupstas riktningen skulle kunna fräja dig för främmande genom att förvalta en infaldighet i Christo, så ville jag dock alldeles nu blunda för alla sådana färeställningar endast innesluta dig. Gud kan och så vara helt trygg och nöjd med hvad Gud gör. Herren höra honom och det vill gerne vore dig till vilja. Vi kränga ofta till ^{och} för oss själva och för hvarandra för att det vill synas som om Herren vore för att beedka till full uppenbarelse af sin vilja med oss i forskelst värt till frågor, men sådana

af nye dte forde lifs synder, just
dem dte, hvilke nu alre mest græmer
Dig: thære Jernich blote fejltagelser, af
blodige synder, så at de for vore sm-
høitid, som ark helar alle brister.
Hvad Du skadat, det helar Han, såf.
Sværgende for Fættens afbræk. Tror
Du ikke det angiver? Sige Du "ja"
af en nu, såsom thi at det for
appropade. Væl Du da. Og at de
armhærtighed vedværen som thi
hij og salighe tjener. Du tycker måske
for taler thi Dig, såf. thi den der alre
hæder, trods Svælgem og deigen
hij varit. Saaen ad ej min tankegang,
og somme intet lade den liden de Du
som færm sig den gær hte liden u
pui har som ur Din, tho sig - det er du
sæl liden, men som træl domsander ang-
velad. uttege dte fine og mindre
hij sig, de Du som djæst behøver
Du trost, at tage og at de liden
igen, så har jø vetat framhæle

Den på ngt, med ny kraft af Dig äro jagom för
gärn ansees. Rätt af di
ansåg på Herren, äro om
om din faders själ, den kan
sista betydande, det är y
saga af en sak som Gud har
sin hand. Allt hvad han
har, bör vi med förtroende
ingen kan gåe Din faders
något ondt ens nu, utan
Herrens befäring. Din
bestämmes af Din värd. Det
vänner kan du ju äro
tillitsfullt vända sig i
fråga som lägga sig
tänk på detta, min Angelica
Hvad du igen om min
an Dig, orkar jag ej
på - kanske se vi
stela dröm - sannolikt
på i Stockholm eller
hvar

den på ngt, med ny kraft
af Dig äro jagom för
gärn ansees. Rätt af di
ansåg på Herren, äro om
om din faders själ, den kan
sista betydande, det är y
saga af en sak som Gud har
sin hand. Allt hvad han
har, bör vi med förtroende
ingen kan gåe Din faders
något ondt ens nu, utan
Herrens befäring. Din
bestämmes af Din värd. Det
vänner kan du ju äro
tillitsfullt vända sig i
fråga som lägga sig
tänk på detta, min Angelica
Hvad du igen om min
an Dig, orkar jag ej
på - kanske se vi
stela dröm - sannolikt
på i Stockholm eller
hvar

Det är dessa rader mot dig.
Hur det skulle vara om Gud
gäfe sig detta återseende!
Jag skulle för att konsultera
Her. Om du far, kommer väl
ditt hjerta till dig? Jag tänkte
skicka Eders bästa min älska
barn" till i min famn.
Och kallar min kärlek till dig
underly" behöfver en förklaring,
som jag vill ge dig.
Hvada. Det är naturligt. Men
vill du "stata sig" mitt brev? Ky
sig! Jag hoppas det - Det far
inte det - Du kan det
vill du tror jag, hvilket är ett
basta i saken. Helga Wilhelma
Systerhj. Herren gifve dig
hvad ditt hjerta begärrer. Jag begär
kyndigt för dig, som jag hoppas Gud
gifver, det en först, det andra sedan.
Din och Idas
Lotten.

Goda Angelica!

Det trolse är sedan skyndad
mitt hjerta, under andens lofsång,
att meddelas min Lottens bästa vän,
ett gäfligt budskap om herrens
Herren, efter ett kärleksfullt präst,
vande i nöd, vint sig tröskt lek
i nöd och bönhörsen. Nu sökas
jag åter med lika varmt hjerta,
under det hoarje jubelsteg i mitt
våren ad tack och lof, samma
tragna vän och sapsar: "Jesus Christe
idag och igår och i all ewighet"!
He 28. tuckännajäfsu gelajer att

men Lotten valkades sitt selskap
och kl. 2 11 framfödde hon ett stöd
men välkapat flickhorn. Det
gick normalt och lätt.

Först mig att jag nu på natten
med darrande hand väjat ut
skrifva dessa rader, men jag har
bräddat att nådiga Dig, som så
varmt har hjälpt oss att bedja,
nu äfven med oss läsa och prisa.

Din ödmjukt tacksam
O. Widenhielm

kl. 13/12 kl. 1/4 12 eft. m.